

حضرت افنان آقاي معظم آقاي جناب آقا ميرزا آقا عليه من كل بهاء ابهاه بلحاظ اطهر ملاحظه فرمايند

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

الحمد لله الذي ظهر و اظهر ما هو المستور في ازل الآزال و نطق بشأن نفسه اذاً انجذب المخلصون الى ساحة القرب و القدس و الجمال و البهائيون الى مقام انقطعت عن ذكره الأقلام و لا يحويه المقال تعالى من سخر الأشياء من حركة قلمه الأعلى و اقام الأمر على اساس لا تزعزع ارياح النفاق من الذين كفروا بالله رب الآخرة و الأولى البهاء المشرق من افق فضل ربنا الأبهي على افنان السدرة الذين شربوا رحيق الأصفى من يد عطاء ربهم مالک الأسماء و على الذين نبذوا اهوائهم و تمسكوا بالعروة الوثقى التي ظهرت بين الأرض و السماء بارادة قوية التي ما منعها سطوة الأشقياء الذين اعرضوا عن ملكوت البقاء و اقبلوا الى ما هو يفنى نسأل الله ربنا و رب ما خلق بين الأرض و السماء بأن يؤيد الكل على عرفانه و الاقبال الى ما ينفعهم في عوالم ربهم العلي الأبهي

روحي لنفحات قلمكم الفداء لعمر الله قد وجد الخادم من عرف بياانكم ما قرت به عين كل عارف و قام به كل قاعد و نطق به كل كليل و سمع كل اصم و تقرب كل غريب و بعيد لأنه مرّ من روض نبت باسم الله و محبته و ذكر الله و مودته و ثناء الله و عظمتته قال عزّ ذكره في مقام طوبى لقلم تحرّك على ذكرى و ثنائى و لعين توجهت الى مشرق فضلى و مطلع انوارى و لسان شهد بما شهد به لسانى و لقلب فاز بحبى و ليد اخذت كتاب اوامرى و احكامى و لرجل مرّت عن الدنيا و قامت على صراطى و لنفس شربت كوثر الاستقامة فى امرى كذلك نطق لسانى فى ملكوت بياانى ليفرح به كل قلب فى هذا اليوم العزيز البديع انتهى فى الحقيقة ابن خادم فانى از دستخطّ عالى كمال بهجت و مسرت و فرح حاصل نمود چه كه هر كلمه آن مدلل بود بر رضای آن حضرت و تسليم آن حضرت و عرفان آن حضرت و اين كلمه چه قدر مليح است كه از قلم آن حضرت جارى شده كه مرقوم داشته ايد و ما قضى و يقضى و امضى و يمضى انه هو خير لأحبائه و اصفياؤه عن ملكوت ملك السموات و الأرضين لأنه اعلم بهم منهم يا ليت علم العالم ما وراء حجب الظهور و وقف الأمم بما هو المضمّر المستور الى آخر بياانكم بعد از عرض اين بيان بساحت اقدس لسان عظمت باین كلمه مباركه ناطق يا خادم اگر ناس بانچه از قلم افنان عليه بهائى كه در اين چند سطر ثبت شده ناظر و عامل شوند كل خود را غنى و مستغنى از ما سوى الله مشاهده نمايند و بر ارائك سرور و انبساط و اطمینان متكى شوند يا خادم اگر نفسى فى الجملة تفكر نمايد و باستقامت تمام بعروة امر متمسك شود بيقين ميداند مقامى از او فوت نميگردد و بعناياتى فائز ميشود كه حال ادراك مدرकिन باو صعود ننمايد و عرفان عارفين خود را عاجز مشاهده كند و بعد از فوز باین مقام اعلى ديگر احزان و كدورات عالم او را مكدر نسازد طوبى لأفنانى الذى نطق بما تضوّع منه عرف العرفان بين الامكان لعمرى انه نطق بما ينبغى له انا نذكره و ذكرناه من قبل مرّة بعد مرّة كأنه كان قائماً لدى الباب فى العشى و الاشرار انتهى

يا محبوب فؤادى اين عبد در كل آن در بحر حيرت متغمّس چه كه ملاحظه مينمايد انوار ظهور عالم را احاطه نموده و تجليات آفتاب حقيقى جميع ارض را اخذ فرموده مع ذلك كل در فراش غفلت نائم و يا در تيه جهل سائر الا من شاء ربّى صدهزار افسوس كه نفوس از بحر سرور محرومند از حقّ جلّ سلطانه سائلم كه جميع اهل امكان را بخلع غفران مزین فرمايد و كل را به ما انزله فى الكتاب كما هي آگاهى عطا فرمايد چه اگر آگاه شوند والله الذى لا اله الا هو از خود و عالم بگذرند و به ما يليق لهذا اليوم قيام نمايند

عرض ديگر آنكه عريضه آن حضرت كه بساحت اقدس معروض داشته بودند اين عبد فانى بالمحبة و القوة اخذ نمود و

بافق اعلیٰ فائز شد و بعد از حضور در منظر ابهی معروض داشت هذا ما انزله الوهّاب فی الجواب

هو المحرّک فی العالم

یا افنانی قد قرأ العبد الحاضر ما ناجیت به ربّک المظلوم الغریب الذی یدع الكلّ الی الله ربّ العالمین انا سمعنا ما نطق به لسانک و ما تحرّک به قلمک و شاهدنا توجّه قلبک و عینک و اذنک الیه و الی جماله و ندائه المرتفع فی کلّ حین فوالذی جعل مقرّ عرشه فی السّجن الأعظم لو اطلّع العالم علی رشح من بحر فضلی لنبذوا سوائی و اخذوا صراطی المستقیم یا افنانی مع آنکه جمیع بشر در کلّ حین فناء ارض و آنچه در اوست مشاهده مینمایند مع ذلک باو متمسّکند و از ملکوت باقی معرض چه بسیار از بیوت که در شب نغمات مفرّحه از آنها مرتفع و در صباح نوحه و زاری ظاهر و مسموع چه مقدار از اسباب فرح و سرور و عیش که در آنی بعزا مبدّل شد و چه مقدار از زخارف و نعمه که صاحب آن از آن محروم گشت و جمیع این امورات را خلق غافل مشاهده نموده و مینمایند مع ذلک محجوب و غافل و معرض ملاحظه میشوند دریای شیرین مقابل چشمها ظاهر و مّوّاج و کل بیرکۀ ملحیّۀ اجاجیّۀ مشغول الحمد لله اثر حرارت محبّت الهی از لسان و قلب و ارکان آن جناب ظاهر و هویداست بجان محبوب صدهزار عالم باین مقام معادله نمینماید اگر وسعت عالم اقتضا مینمود ثمرات اعمال ظاهر میشد انشاءالله لم یزل و لایزال بعنایات مخصوصه ربّانیّه فائز باشند و بذکرش مشغول و مسرور نفوسی که از کوثر بیان آشامیده‌اند و بافق رحمن ناظرند جمیع را تکبیر برسانید و بذکر حقّ مسرور دارید انتهی

اینکه اظهار افسردگی فرموده بودند انشاءالله امید است که از نفحات بیان ربّنا الرحمن که مخصوص آن حضرت نازل شده افسردگی رفع شود و بطراز سرور مزین گردند و بر حسب حکم الهی باید آن حضرت بتجارت مشغول شوند و انشاءالله اسباب آن فراهم خواهد آمد و آنچه از قلم اعلیٰ در الواح قبل نازل شده ظاهر خواهد شد انه لهو المخبر العلیم الحکیم بهاء علی حضرتکم و علی الذین عملوا بما امروا به فی کتاب الله ربّ العالمین و عرض دیگر مبلغ ۱۴ عدد جنیه بتوسط آقائی جناب اسم الله مه علیه بهاء الله الأبهی رسید

خادم

فی ۱۴ ربیع الثانی سنه ۱۲۹۷

غصنین اعظمین روحی و ارواح العالمین لتراب اقدامهما العزیز فدا بذکر ابدع اعلیٰ و تکبیر اقدس ابهی آن حضرت را ذاکر و مکبّرند